
ŐSSEJT

Nincs semmi ingyen, hát miért épp
a baj kivétel? Az is érték!
Mindenki tudja, akit rossz ért,
hogy meg kell szenvednünk a rosszért –
mondá az összejt, s szóból lesz tett,
azonnal osztódásba kezdett.

Jólesz György

RÉMTÖRTÉNET

Baranyai Sándor hetedik osztályos tanuló este kilenc órakor magára zárta a fürdőszobát, hogy nyugodtan rágyújthasson. (Szülei színházban voltak.)

Ult a kád szélén, és jóízűket szippantott Sopianaejából. Időnként felállt, odalépett a tükör elé, kedvtelve nézegette magát. A füstöt leszívta, mint a nagyok, de igazán felnőttesnek azt tartotta, ha az ember az orrán ereszi ki a kékesszürke gomolyokat. Ez utóbbi tevékenység heves torokkaparást és köhögést okozott. Baranyai Sándor el is dobta a félig szívott cigarettát.

Nem úgy a tükörképe.

A szemközti alak csak pőfékelt nyugodtan tovább, egyre jobban telefüstölve a helyiséget. Ez baj, villant a fiú agyába, mert ha nem tud idejében kiszellőztetni, kitör a balhé. Dohányzásügyben Baranyai apuka nem ismert tréfát.

A fiú mentő megoldáshoz folyamodott: leoltotta a villanyt, hiszen a sötétségben a tükör funkcióját veszti. A gyerek akkor rémült meg igazán, amikor látta, hogy szemközt tovább táncol és világít a cigaretta parazsa a sötétben. Kínjában vizet csurgatott a markába, és azzal próbálta az izzó pontot az üveglapon eloltani, széjjelkenni.

Ebben a pillanathan a tükör irányából akkora pofont kapott, hogy ijedségében és fájdalomában percekig csak makogni tudott.